

Genieten van genoeg is ruimte maken voor je naaste
genieten van genoeg is rekening houden met de kwetsbare

INTRO

Wat is een van de meest romantische verhalen uit de bijbel? Voor mij is dat het verhaal van Ruth. Ze groeit op in Moab, trouwt met een zoon van Naomi. Naomi was gevlucht voor hongersnood. Ruth wordt weduwe, net als haar schoonmoeder. Ruth gaat met haar bittere schoonmoeder naar een land dat ze niet kent, naar een plaats waar ze vreemdeling zal zijn. Alleen omdat ze bij Naomi wil blijven, en omdat ze de God van Naomi wil dienen.

Maar dan draait het verhaal. De ellende lijkt te stoppen. Ruth raapt resten van de graanoogst op de akker van Boaz. Boaz merkt haar op en zegt z'n mensen dat ze haar ruimte moeten geven. Dat ze haar niet lastig mogen vallen. En dan blijkt Boaz ook nog eens verre familie die haar en Naomi kunnen helpen. En waarom wij het een romantisch verhaal noemen? ze trouwen en we bedenken erbij: ze leefden nog lang en gelukkig.

Maar in dit verhaal gebeurt iets wat wij niet dagelijks meer meemaken, wat nog wel gebeurd in Nederland overigens, maar wat God bedacht om mensen te helpen met elkaar te leven in voor en tegenspoed.

Want in dit verhaal is er een akkerbouwer die de oogst van de rand van z'n akkers niet bijeen raapt, maar dat restje oogst weggeeft aan wie het nodig heeft. En dat vinden we terug in de bijbeltekst van vandaag.

CONTEXT

We gaan lezen uit een van de eerste vijf boeken van onze bijbel. Het boek Leviticus. Het heet een wetboek. Vol met regels. Het boek is grotendeels voor de priesters geschreven, maar er zit ook een deel in met hele maatschappelijke regels. God gaf de regels nadat hij het volk Israël bevrijdt had uit de slavernij.

Nu kun je denken: wat moeten wij met de regels van het Joodse volk? Daar kom ik later op terug; voor nu dit: wij dienen dezelfde God en die wenst dat we voor de

kwetsbaren opkomen. En dat is hard nodig. Nog steeds.

BELOFTE

Vanmorgen gaat het over onze God die bevrijdt, en ga ik je uitdagen om te genieten van genoeg. En ik wil je meenemen hoe we Jezus omging met Gods richtingaanwijzers van eeuwen terug.
Ik ga met jullie lezen:

TEGENWERPING Waarom lezen wij deze tekst van duizenden jaren oud?

Jezus is ons voorbeeld als het gaat om hoe we met leefregels omgaan. De heilige Geest wil ons leiden. Hij is het die Jezus het inzicht gaf voor de redenen achter de regels. En daarna de creativiteit geeft om ze toe te passen in je eigen leven. Sommige regels maakte Jezus bijna strenger, andere vulde Hij creatief in. Als Jezus met z'n discipelen aangesproken wordt omdat ze aren plukken op sabbat, zegt Jezus dat de sabbat er is voor de mens en niet andersom. En juist dan is het opmerkelijk dat er in onze haastige tijd vol burn-outs een trend is van de rust van de sabbat weer zoeken.

De wet is vervuld en niet afgeschaft. Maar altijd blijft het draaien om de bescherming van de kwetsbare. Regels die ons helpen om elkaar ruimte te geven om gezond te leven, daar kunnen we toch alleen maar blij mee zijn? En wij hebben ook de Heilige Geest ontvangen. Geef Hem ruimte in je leven om je te leiden in wat goed is.

Maar nu dus die akkerrand, onze tekst van vandaag.

Een onderdeel van het verbond tussen God en het volk Israël is het krijgen van het land. Centraal staat daarbij dat God de eigenaar blijft van het land (Leviticus 25:23) en dat zij het land in bruikleen hebben. Dit is een leefregel gericht op de sociale verhoudingen tussen mensen. Het bestaat uit vier verschillende concrete handelingen.

Slide van tekst alleen!

Wat moeten wij daarmee als we zelf geen akkers hebben?

We gaan op zoek naar de gedachte erachter. De gedachte erachter is dat mensen zonder akker, en met te weinig geld om te kopen, dat die de achterlanden kunnen oogsten. Waarom? Zodat zij en hun gezinnen niet van de honger omkomen.

Zo genieten wij van genoeg en gunnen de ander wat we zelf ook maar gekregen hebben. De G van geven, van genoeg en van genieten.

Het lijkt wel of wij eerder de akkerranden van anderen ingepikt hebben in plaats van dat ze op onze akker mogen mee-oogsten. Welke rijkdom kunnen we delen? Ik weet dat er in ons midden mensen zijn die echt arm zijn, maar de meesten van ons behoren bij de rijkste mensen van de wereld.

Mag ik een heel praktisch voorbeeld geven?

Om vanmorgen te beginnen, hoe hebben jullie de kleding gekozen? Meestal controleer ik het weer, warm, koud, regenachtig. De kleding die we dragen, moet ons beschermen tegen het weer. Ze zijn een tweede lichaam.

Toen ik een tiener was, naaide ik mijn eigen kleding. Het naaien kostte veel tijd. Je moet je materialen kopen, je ontwerp kiezen. Dan neem je de tijd om al het materiaal en de stof te knippen, rijgen, spelden en alles te naaien - en soms doe je het opnieuw als je een fout hebt gemaakt. Een broek kostte me zeker 10 uur werktijd. Dit is niet helemaal te vergelijken met fabriekswerk... weet ik... maar 't geeft een indruk.

Het maken van kleding kost ook veel energie. Het water dat nodig is om het katoen schoon te maken, het katoen te verven etcetera. Kleding maken is verschrikkelijke milieuvervuiling. Er is ongeveer 2.500 liter water nodig om één T-shirt van katoen te maken. Daar kan één persoon drieënhalf jaar van drinken. Dat zijn heel veel akkerranden van m'n naaste.

Ik zie ook kledingprijzen die bizar laag zijn. Dit kan alleen omdat ergens anders op

onze wereld mensen werken voor bijna geen salaris. En als we beter kijken naar de omstandigheden waarin mode wordt gemaakt in Bangladesh of Myanmar, dan weten we ons dat niet alleen de beloning laag is, maar dat het ook erg gevaarlijk is om daar te werken - van fabrieken die instorten, giftige dampen. Zelfs kinderen moeten werken voor onze goedkope kleding. Ga de tv-serie Genaaid van de EO maar kijken.

De lage beloningen voor het werken in de mode-industrie, en zelfs de kinderen die daar moeten werken, is onrecht waar een einde aan moet komen. Het is een keten van onrecht. Misschien is het wel slavernij.

Oh wacht eens, wij hebben een God die vrij wil maken...

Dus besloot ik enkele jaren geleden om deels uit die keten te stappen. Ik wil mijn aandeel in de modeketen van nieuwe en te goedkope kleding verkleinen. Dus ik ga eerst op zoek naar tweedehands. Dit kost veel meer tijd dan nieuwe kleding online bestellen. Maar ik wil dat mijn kleding niet alleen mijn eigen lichaam beschermt, maar ook dat van de mensen die het hebben gemaakt.

De perfecte vrouw in spreken hoofdstuk 31 zorgt ervoor dat alle kinderen warme kleding hebben voor de winter. ook dat gaat om bescherming. Het gaat niet om imago. Natuurlijk gunnen we elk van onze kinderen het mooie van nieuwe kleding volgens de nieuwste mode. Maar wat als het zoveel kost van het leven van de makers van kleding?

Wat is de rand van jouw akker in jouw kledingkast?

Misschien heb je een maatje, een buddy, nodig om samen te besluiten; niet alles hoeft nieuw!

maar laten we wat breder denken dan kleding!

Misschien kan je denken aan een akkerrand in je werk. Hoe kan je je netwerk en je werkervaring geven aan mensen aan de rand? Kan je een maatje worden van een

student, of een taalmaatje, of een mentor van iemand die van huis uit niet zo goede basis heeft om een vak te leren? Dit in plaats van je eigen promoties.

De akkerrand van mijn tijd vind ik zelf nu de moeilijkste. Ik werk, heb een gezin en wil vrijwilligerswerk doen in m'n kerk in Hilversum. En ik wil studeren. En ik wil vriendinnen ontmoeten. En ik wil sporten. Maar mijn buurvrouw, wanneer heb ik daar voor het laatst mee thee gedronken? Mag God eigenlijk nog wat in mijn agenda invoegen? Genieten van genoeg betekent echt dat ik nog wat strepen door zaken heen moet halen. Wordt vervolgd zou ik zeggen.

God wil voor ons zorgen. Hij vraagt aan iedereen om te genieten van genoeg en niet de akkerranden van je naaste af te pikken met onze gulzigheid.

Dat is best een strenge boodschap. Maar bedenk wat er aan vooraf gaat!

God bevrijdde Israël uit de slavernij als volk maar Hij wil ook ons bevrijden.

Misschien wel van een koopverslaving. Of dat je steeds je verdriet verzacht met nieuwe spullen kopen.

Het is de hoogste tijd dat wij gaan genieten van genoeg. Dat we uit de keten stappen die steeds om beter en meer draait.

dat wij een verschil kunnen maken voor onze naaste. dat we ons af kunnen vragen voor wie we de akkerrand weg hebben gepikt, dat we mogen genieten van genoeg.

Jezus, zegt eigenlijk net zoiets. 'Wat je voor een van de minsten van mijn broeders en zusters hebt gedaan, dat heb je voor mij gedaan.' Geen mens kan de hele wereld redden, maar red een leven en je redt de wereld. Jouw kleine, groene, goede daden, ze doen ertoe. Een wereld van verschil kun je voor iemand zijn. Dus gewoon doen, want voor die ene maakt het wat uit. Dus gewoon gaan, stap voor stap.'

Laten we Gods Geest vragen om door ons heen een creatieve invulling te geven aan de leefregels van God. De regels die richting geven om onze naaste lief te hebben. Dat we genieten van genoeg en kijken waar we de ander ruimte geven om

te delen in onze rijkdom. Zoals Boaz houding ooit Ruth en Naomi hoop voor de toekomst gaf.

Amen

laten we samen zingen <https://youtu.be/iShXKcQdQzY>

filmpjes: <https://www.michanederland.nl/zondag/tieners/>